

Sygn. akt XI Ka 574/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy

w składzie :

Sędzia SA w SO Tamara Pawlak

Protokolant Małgorzata Dubiel

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2014 roku

sprawy J. K.

obwinionego z art. 86 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionych przez obwinionego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 26 marca 2014 r. II W 119/14

I. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw postępowanie wobec J. K. umarza;

II. wydatkami postępowania poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

XI Ka 574/14

UZASADNIENIE

J. K. został obwiniony o to, że w dniu 26 maja 2012 r. ok. godz. 12.00 w miejscowości Ł. gm. (...) jadąc jako kierujący samochodem m-ki D. (...) nr rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że podczas wykonywania manewru skrętu w lewo nie upewnił się co do faktu, że jest wyprzedzany przez kierującego samochodem m-ki S. (...) nr rej. (...) wskutek czego doszło do zderzenia się pojazdów, tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 kw

Sąd Rejonowy w Łukowie wyrokiem z dnia 26 marca 2014 roku obwinionego J. K. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu wykroczenia wyczerpującego dyspozycję art. 86 § 1 kw i za ten czyn na podstawie art. 86 § 1 kw w zw. z art. 24 § 3 kw wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 200 złotych; na podstawie art. 118 § 1 kpw w zw. z art. 119 kpw i art. 624 § 1 kpk zwolnił obwinionego J. K. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości, wydatkami w sprawie obciążając Skarb Państwa.

Od wyroku apelację złożyli obwiniony oraz jego obrońca.

Obwiniony zaskarżył powyższy wyrok w całości i wniósł o uniewinnienie

Obrońca obwinionego powyższy wyrok zaskarżył w całości.

Na podstawie art. 109 kpw w zw. z art. 438 pkt 2 i 3 kpk wyrokowi temu zarzucił:

1. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść polegający na dowolnym przyjęciu, że obwiniony J. K. dopuścił się wykroczenia z art. 86 § 1 kw, pomimo braku ku temu dostatecznych podstaw,

2. Obrazę przepisów postępowania art. 8 kpw w zw. z art. 4, art. 5 § 2 i art. 7 kpk poprzez uwzględnienie wyłącznie okoliczności przemawiających na niekorzyść obwinionego a pominięcie okoliczności dla niego korzystnych, rozstrzygnięcie nie wyjaśnionych wątpliwości na niekorzyść obwinionego oraz dokonanie dowolnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie w obecnym czasie wystąpiła negatywna przesłanka procesowa w postaci przedawnienia orzekania. Jest to okoliczność wyłączająca postępowanie o jakiej mowa w art. 5 § 1 pkt 4 kpw.

J. K. został obwiniony o popełnienie w dniu 26 maja 2012 roku wykroczenia wyczerpującego dyspozycję art. 86 § 1 kw. Zgodnie z treścią art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. W przedmiotowej sprawie karalność wykroczenia ustała więc w dniu 26 maja 2014 r., tj. z upływem dwóch lat od popełnienia wyżej opisanego czynu. W myśl art. 5 § 1 pkt 4 kpw nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie orzekania.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw umorzył postępowanie wobec obwinionego J. K..

W oparciu o art. 118 § 2 kpw wydatkami postępowania poniesionymi w sprawie obciążył Skarb Państwa.